Microsoft

Microsoft Word

Către tânărul epigon...

Bineînţeles, am fost onoraţi de misiva primită – fie ea şi tentativa literară a unui feciorelnic “viitor critic”. De la început trebuie să îţi dau dreptate – cât şi înainte, cât şi după această încercare timidă – ai în faţă o posibilă carieră de critic. O ai în faţă, căci epistola ta nu conţine nici un parfum de criticism, ci mai degrabă un damf de semidoctism, o defulare a frustărilor pubere aruncate aleatoriu pe pagină – şi câtuşi de puţin un “discurs literar logic”, ca să citez din viitorul *magister ludi* din critica românească a sec. XXI.

Desigur, viitoarea carieră implică diferite lucruri : o anumită ţinută, o ordonare în toate planurile [imperios necesară, fapt relevat de scrisoare] ... şi mai ales o *critică ce va să afirme ceva*.

O aşa-zisă critică bazată pe sofisme [“Cu mine te vei întâlni în domeniul literaturii peste zece ani, *aşa că ia în considerare ce spun, chit că nu voi fi al doilea Călinescu !* ”] este doar o manelizare a Cuvântului. “Amenințarea” este o jactanţă juvenilă, fiind bazată pe o scrisoare ce poate fi descrisă mai degrabă drept o poluţie mentală decât o sclipire a unui june critic; totuşi, nu pot să nu mă gândesc la declaraţia dată de Eugen Ionescu într-o “Românie literară” de prin anii ’30, ce afirma [la fel de naiv – oare?] : “ ***Eu care sunt un geniu (vă rog, vă implor, credeţi-mă; sunt un geniu !)...*** *”.* Timpul va spune cine va fi avut dreptate, iar de voi fi greşit, îmi permit să-l citez pe Fidel Castro Ruz – “Istoria mă va absolvi”...

Îţi urez doar să nu te limitezi la a fi un emul submediocru al lui Călinescu, ci să-ţi impui propriul standard de calitate şi inovaţie – să fii un Luis Bunuel al criticii literare ; sau – în cuvintele tale – “e adevărat că orice scriitor a fost iniţial influenţat de predecesori, dar încercaţi să vă creaţi un stil propriu” – şi tot în stilul tău îţi urez succes în cariera de critic şi în tentativa de a ieşi de sub oblăduirea maternă a lui Călinescu.

Sper să avem ocazia să vorbim şi *face to face*, să împărtăşim păreri, experienţe, timbre folosite din Mali şi reţete de merdenele. Pe de altă parte, îţi înţeleg reticenţa la a ne înmână efectiv scrisoarea; sper ca pe viitor însă să nu mai ai reţineri. În epistolă pretinzi a nu ne cunoaşte, dar îl feliciţi pe Andrei “pentru premiul obţinut”, premiu ce nu este menţionat în revistă – astfel dovedind o certă apropiere de stimatul redactor susnumit.

Aşa-zisă analiză a editorialului lui Andrei ce este mai degrabă o predică în vorbe generale, ce nu afirmă nimic şi care se pierde în truisme. Mi-a plăcut ironia involuntară creată de cuvintele tale - ale unui ‘critic’ : “Bineînţeles că e mai uşor să arunci cu piatra.”

Referirile la Maiorescu şi Bacovia nu spun nimic – fii concret de vrei să spui ceva, iar ‘discursul literar logic’ este prea general, nu trebuie a fi o regulă ubicuă în literatură – cf. Urmuz, Tristan Tzara, e.e. cummings. Astfel, ‘critica’ la adresa editorialului este doar un mozaic de nume, concepte si citate de prin reviste gen Universul Copiilor.

Încercările de a imita stilul criticilor consacraţi se aproprie de ecopraxie, dar te sincer înţeleg – pe o piaţă saturată singura cale de a te evidenţia este a epata prin ceva; tu ai ales critica – este o alegere bună, dacă ţi-o cultivi discret până la un nivel mai competitiv.

Nu uita că scopul criticii este de a convinge, nu de a ofensa; odată ce jigneşti persoana criticată nu o vei putea convinge nici să îţi asculte critica, nicidecum să o analizeze. Astfel, tonurile condescendente nu au folosit nimănui [vezi "Dragul meu Mihai"], mai ales tinerilor critici; aici nu există o persoană care are dreptate, aşa că nu te mai grăbi să dai sfaturi parentale [o să spui că asta fac si eu aici ☺, dar, înţelege].

Redacţia îţi mulţumeşte pentru scrisoare şi te roagă să vii să discutăm şi faţă în faţă – dialectica anticilor nu se făcea prin corespondenţă şi nici Bohr nu se 'certa' cu Einstein prin scrisori; eşti mereu binevenit – tu, ca şi oricine altcineva dornic de un Earl Grey fierbinte şi o discuţie plăcută.

Până atunci, *assalamu alaykum* şi baftă !